

Posudek na bakalářskou práci Jarmily Pecháčkové „Československo v letech 1945 až 1948 – přechod k totalitní moci“

Téma, které si autorka vybrala, je stejně zajímavé, jakož i rizikové. Rizikovost spočívá v prvé řadě v tom, že období 1945-48 je relativně frekventovaným námětem, avšak spíše historiografie než politologie. Práce, zejména pak na bakalářském stupni studia, jsou tak chťe nechtě odkázány buď na historiografickou literaturu, zejména práce K. Kaplana, nebo na primární prameny uložené v archivech. Období 1945-48 však má skýtá ještě jedno riziko: relativně překotný sled událostí, které činí téměř nemožnou důkladnou analýzu klíčových okamžiků v případě, že je námětem práce celé období.

Autorka se bohužel s oběma naznačenými riziky vypořádala jen částečně. Její práce skutečně čerpá především z díla historika Karla Kaplana. To samo o sobě je logické. Nicméně od bakalářské práce ve studijním programu politologie a mezinárodní vztahy je oprávněně očekávat přece jen o něco více než vcelku kvalitní výčet dějinných událostí. Okamžiků, kdy autorka dokazuje, že skutečně uvažuje jako politolog, je v celé práci poskrovnu. Patří sem např. části pasáží o Košickém vládním programu, odsunu Němců a Maďarů, znárodnění či Národní frontě. Na tomto místě je ale dobré položit autorce (a možná i vedoucímu práce) otázku, proč si jako téma nevybrala jen jedno z naznačených podtémat, eventuálně proč se nesoustředila na vývoj postojů jednoho aktéra událostí (např. prezidenta Beneše). Práce by pak nepochybně mohla být daleko analytičtější, hlubší a celkově vyprofilovanější.

Celou práci se jako červená nit táhne určitá autorčina bezradnost v tom, jak práci pojmout, na co se soustředit, co naopak vypustit apod. Parlamentní volby 1946, které by mohly být tématem hned několika prací, jsou tak pojednány na šesti stranách, což je opravdu velmi málo.

Za pozitivní považuji to, že autorka neudělala prakticky žádné zásadní faktografické chyby. Oceňuji i některé části práce, které relativně kvalitně pracují se zahraničně-politickými souvislostmi období 1945-48. Ani tady však nevidím žádný zásadní přínos práce. Právě originalita, resp. její takřka absolutní absence, je podle mého názoru tím největším nedostatkem i zklamáním z celé práce. Minusem jsou i relativně dosti časté překlepy či gramatické chyby.

Předložený text bakalářské práce hodnotím jako průměrný, avšak schopný obhajoby. Navrhuji, aby byl hodnocen stupněm dobře.

Praha, 9. června 2006

Mgr. Ladislav Mrklas